

Wiendeklaration: över 1 000 000 million signaturer

Stödet för Wiendeklarationen har hela tiden varit omfattande och de senaste dagarna mycket massivt. Om vi räknar med alla enskilda individer och organisationer som stöder deklarationen, är vi nu uppe i närmare en miljon personer. En imponerande siffra som uppnåtts tack vare ett omfattande engagemang för att behålla en restriktiv narkotikapolitik och ett fantastiskt arbete på gräsrotsnivå.

Underskrifter kommer in från världens alla hörn, både via e-post och via insända underskrifter på papper. Sex lådor med 20,000 underskrifter kom från Italien. I ett kuvert fanns 750 underskrifter från Berlin, i ett annat flera hundra från Belgien och Holland.

50 000 underskriften kom från en rysk

stad, Izhevsk. Varje tionde invånare i denna stad har skrivit under deklarationen!

De baltiska staterna, speciellt Litauen, har varit mycket engagerade i namnsamlingen för Wiendeklarationen, liksom Sverige och Finland.

Sverige ligger för närvarande i absolut topp, närmast följt av Finland, när det gäller namnunderskrifter från Skandinavien.

Flera enskilda individer och organisationer, ingen nämnd och ingen glömd, har ägnat många frivilligtimmor åt att berätta om Wiendeklarationen, vad som är på gång inför FN-mötet om narkotika i Wien 8-17 april och hur viktigt det är att agera NU om inte en minoritet högljudda legaliseringsförespråkare ska lyckas omintetgöra den restriktiva narkotikapolitiken.

Litauens parlament antar resolution mot legalisering av narkotika

Den 18 mars antog Litauens parlament en resolution mot legalisering av narkotika till

stöd för den globala kampen mot narkotika.

Resolutionen fördömer "försök att legalisera narkotika och narkotikapolitik som stöder utbredning av narkotikaberoende." Dokumentet uttrycker också parlamentets stöd för Wiendeklarationen och uppmanar allmänheten att ge sitt stöd för Wiendeklarationen.

HNN som står för underskriftssamlingen uppskattar det litauiska parlamentets hållning och uppmaning att motverka försök att underminera FN:s narkotikakonventioner och motverka legalisering av narkotika.

Snarkas det i politiken

medan det knarkas ute i folkhemmet?

Ett år har gått sedan riksdagen antog den narkotikapolitiska handlingsplanen. Regeringens narkotikapolitiska samordnare och hans stab har börjat arbeta och statsministern har utsett Morgan Johansson till statsråd med särskilt ansvar för narkotikapolitiken.

Den 19 mars ordnade Hassela Solidaritet en narkotikapolitisk debatt ("Snarkas det i politiken medan knarkas det ute i folkhemmet?") med representanter från samtliga riksdagspartier. Är svenska narkotikapolitiken framgångsrik? Driver vi någon effektiv narkotikapolitisk opinion i EU? Hur ser riksdagspartierna på sprututbytesfrågan? Det var några av de frågorna som diskuterades.

★ ECAD NYHETER

Majoriteten av de debatterande riksdagsmännen var eniga i att säga att vi har lyckats med vår narkotikapolitik om vi jämför med i resten av Europa. Fast vad gäller utvecklingen av situationen i Sverige de senaste åren har vi stora brister.

Lotta Nilsson Hedström (mp) som var med och förhandlade fram handlingsplanen för ett år sedan ville inte kalla svensk narkotikapolitik för framgångsrik: "Man hör en narkotikasamordnare och en ny tillsatt folkhälsominister göra utfästelser om ett narkotikafritt Sverige om tio år för att sedan ta tillbaka dem. Jag tycker att politiken är trött, den saknar själ och hjärta!"

Se sidan 3

★ 10 ANNIVERSARY MAYORS' CONFERENCE

Besök ECAD:s hemsida www.ecad.net och läs allt om konferensen!

- Konferensprogram • Studiebesöksprogram • Allmän information • Konferensmaterial i PDF-format (lätt att skriva ut!!)
- Registrera Dig direkt på nätet!**

Nya medlemmar i ECAD

Ljusdal, Sverige

Skövde, Sverige

Gorazde, Bosnien/Hercegovina

Välkommen!

EU-konferens om narkotika i Aten — ett fiasko

HNN rapporterar: Förespråkarna för en mer tolerant inställning till narkotika och en förändring av FN:s narkotikakonventioner arbetar nu mer intensivt än någonsin för att uppnå sina mål. Det senaste i raden av sådana ansträngningar var det grekiska EU-ordförandeskapets konferens i Aten den 6-8 mars.

Det grekiska EU-presidentskapets misslyckade konferens i Aten är ett utmärkt exempel på hur en tillställning regisseras för att uppnå önskade resultat, och hur man försöker motverka oppositionella synpunkter för att förleda deltagarna att anta en deklaration i enlighet med organisatörernas syften.

Det grekiska ordförandeskapet ville med den här konferensen bana vägen för en politisk debatt om FN:s narkotikakonventioner och verka för en förändring av FN:s narkotikakonventioner. För att nå detta mål var det tydliga syftet med konferensen att åstadkomma två ting:

1. Att nå den punkt då delegaterna skulle vara beredda att anta en gemensam EU-hållning till narkotika. Den 25 november 2002 skrev den grekiske utrikesministern Papandreou om mål och prioriteringar under det grekiska EU-ordförandeskapet och att man föreslog att företa "en genomgripande utvärdering av de internationella narkotikafördragen. Vi måste verifiera deras effektivitet, brister måste föras fram och förslag läggas för att hitta nya vägar att formulera och tillämpa narkotikapolitik."

2. Att anta en deklaration, med stöd från EU:s medlemsstater och EU:s ansökarländer – en deklaration som sedan skulle distribueras till Ministerrådet, FN, EU-kommissionen och nationella parlament – allt enligt Atenkonferensens ordförande. Till det grekiska ordförandeskapets besvikelse antogs **ingen gemensam hållning och inte heller någon deklaration** vid Atenkonferensen.

Atenkonferensens syfte, programinnehållet och strategin under konferensen var alltför genomskinlig för flera av de regeringsdelegationer som förväntades 'köpa grisen i säcken'. Istället skapade de illa dolda intentionerna irritation och ilska bland flera konferensdeltagare, inte minst eftersom frågorna, och än mindre en deklaration, inte kunnat diskuteras i de nationella parlamenten eftersom inget utkast till en deklaration hade distribuerats till de nationella parlamenten.

Vad beträffar talarna vid konferensen, bland annat den tidigare EU-kommissionären Emma Bonino, Amsbros Uchtenhagen från Schweiz, Martin Jelsma från Nederländerna och Brice De Ruyver, var uppenbarligen en majoritet av dem positivt inställda till en mer tolerant narkotikapolitik, inklusive en revidering av FN:s narkotikakonventioner.

Konferensen saknade totalt balans mellan olika synsätt och den information som förmedlades var ensidig. Ordförandens ogenerat ensidiga sammanfattningar av de så kallade 'diskussionerna' resulterade i det faktum att åsikter som inte sammanföll med det som önskades helt enkelt utelämnades.

Vid 17-tiden på konferensens sista dag ägde en förvirrad diskussion rum angående att anta en deklaration från konferensen. Thanasis Apostolou, särskild rådgivare åt utrikesminister Papandreou och tillika konferenssamordnare läste snabbt upp en text där de viktigaste punkterna tog fasta på

* behovet av en gemensam EU-hållning vid det kommande FN-mötet i Wien i april

* erkännande av så kallade skademinskningåtgärder av EU:s medlemsstater, och

* behovet av en fördomsfri översyn av FN:s tre narkotikakonventioner.

Regeringsdelegationerna och andra deltagare försågs inte med något skriftligt utkast utan förväntades acceptera ett muntligt förslag. Regeringsdelegationer opponerade sig mot detta minst sagt uppseendeväckande försök att få igenom en deklaration.

Spanien, Frankrike och Österrike höll fast vid att det var personliga åsikter som framförts och att detta faktum skulle finnas med i rapporten från konferensen. Österrike presenterade en skriftlig reservation mot det muntliga förslaget och uppmanade medlemsstaterna att tillämpa FN:s narkotikakonventioner.

Den franska delegationen var mycket tydlig i sina krav att namn på vem som sagt vad skulle finnas med i rapporten från konferensen för att undvika att personliga åsikter skulle kunna betraktas som representativa för hela konferensen. Vidare ville Frankrike inte ha någon ändring av FN-konventionerna och inte heller höll man med om påståendet att narkotikaproblemet skulle vara enbart en hälsofråga.

Den grekiska hälsoministern, Stefanis Costas, konstaterade att det grekiska EU-presidentskapet var tvunget att presentera EU:s syn på narkotikaproblemet vid konferensen Wien, vilket ingalunda är sant. Han föreslog vidare att ett dokument från konferensen skulle distribueras senare så att delegaterna kunde komplettera dokumentet med sina synpunkter.

Efter den förvirrade diskussionen kring ovanstående enades man om att rapporteringen från konferensen skulle kallas 'Ordförandeskapsrapport'. Vidare skulle det göras helt klart, genom referenser till namn, vem som sagt vad under konferensen. Slutligen framgick att det inte fanns något behov av att distribuera rapporten till de olika regeringarna eftersom rapporten INTE utgör en deklaration från konferensen.

"Det visar att krafterna för att få stöd till en gemensam drogpolitik som inte är i linje med den svenska faktiskt är väldigt starka och omfattande." Malou Lindholm

Vid konferensens slut behövdes ingen större fantasi för att förstå att det grekiska ordförandeskapet inte var tillfredsställt med konferensresultatet.

Konferensen resulterade sålunda inte i att något deklaration antogs, men flera delegater uttryckte ändå oro över att 'ordförandeskapsrapporten' kan komma att användas som ett dokument för att försöka förespegla att man var helt överens vid konferensen i Aten – ett påstående som skulle vara helt felaktigt.

Det är nu viktigt att de regeringsdelegationer som deltar vid FN-mötet i Wien i april är medvetna om att ingen gemensam deklaration antagits. Tvärtom gav Atenkonferensen ytterligare bevis för att försöken att införa en gemensam syn på narkotikaproblemet inte har det stöd som ordförandeskapet hoppades på.

Försöken att åstadkomma en mer tolerant inställning till narkotika, bland annat genom försök att underminera FN:s narkotikakonventioner, intensifieras nu inför det stundande mötet i Wien.

Allt fler rapporter varnar för cannabisbruk

International Symposium on Cannabis, March 7, 2003, Stockholm

Allt fler forskarrapporter varnar för risker med cannabisbruk. "Är det inte ologiskt att bekämpa tobak som krävt miljontals offer och samtidigt vilja liberalisera cannabis som innehåller tobaks livsfarliga substanser, plus åtskilliga andra", sade Antonio Maria Costa, chef för FN:s narkotikakontrollorgan, vid en cannabiskonferens i Stockholm.

Costas jämförelse med tobak – som länge ansågs som harmlöst njutningsmedel innan allt fler hälsorapporter avslöjade dess hälsohot – störde några deltagare vid konferensen. Kommentarer om "överdrifter" och "skräckbilder" muttrades.

Svenska regeringens mobiliseringsgrupp mot narkotika bjöd nyligen in parlamentarikerna och beslutsfattare från hela EU för att ta del av forskarrön om cannabis (hasch och marijuana) vid en konferens i gamla riksdagshuset.

Omkring 147 miljoner människor i världen använder växtdrogen cannabis (hasch och marijuana) och missbruket växer. Den betraktas av många som en "lättare" drog som bör legaliseras för att istället ägna krafterna till att bekämpa "tyngre", såsom heroin.

Även om ännu många bitar saknas i pusslet om cannabis alla effekter (bland annat som medicin och smärtlindrare) och skadeverkningar framträder en alltmer oroande bild. I jakten på njutning och medvetandeförvrängning tar användare av drogen stora risker. Ett axplock av några som nämdes vid konferensen (individuella skillnader inverkar liksom olika sorters rushalt, THC): akuta negativa effekter som risk för ångest, depression, psykotiska symtom, försämrat minne och uppmärksamhet, ökad olycksbenägenhet och trafikfarlighet. Barn till mödrar som rökt cannabis under graviditeten har ofta lägre födelsevikt, unga rökare är särskilt sårbara och kan mogna långsammare. Kroniska effekter efter längre dagligt missbruk är mer osäkra, men fysiska skador i andningsvägar (som av tobak), försämrade tankefunktioner och beroendeutveckling är konstaterat.

Professor Peter Allebeck, Göteborg, beskrev – med hänvisning till en studie med 50 000 unga mönstrande som senare följts under flera år – hur risk för schizofreni ökar

betydligt bland cannabisrökare.

Psykologen Thomas Lundqvist, Lund, som har många år klinisk erfarenhet av unga cannabisrökare beskrev hur många stannar upp i utveckling. Han citerade franske 1800-talspoet Charles Baudelaire:

"Vad hasch ger med ena handen, tar det bort med den andra – den ger en känsla av kraft, men tar bort förmågan att använda den".

Amerikanske epidemilogiprofessorn James Anthony estimerade att omkring tio procent av dem som prövar cannabis fastnar.

I en avslutande diskussion tog minnesforskaren Henk Rigter från Holland tag i tråden och menade att den av många kritiserade tillåtande linjen (med ex coffeeshop-systemet) i hans hemland lett till att mindre en procent där blir beroende. "Tyvärr är min son en av dem som är fastnat", sade han något motsägelsefullt.

Utländska deltagare var mer aktiva än närvarande svenskar i debatten. Några italienare ville mer lyfta fram sociala aspekter bakom missbruk. Belgiske senatoren Vincent van Quickenborne frågade retoriskt om man – "som med nära en halv miljon människor i USA" – ska kasta de som idag "oproblematiskt" använder cannabis i fängelse.

"Ganska intressant konferens, men fokuserade för mycket på vetenskap och biologi och för lite på policyfrågor", sade Quickenborne, som sitter i belgiska senaten för liberala flamländska partiet VLD, efteråt till Drugnews.

Han har skrivit under ett uppdrag om att FN:s narkotikakonventioner bör liberaliseras. Han tycker att – trots en hel dag tagit del av forskarnas varningar – faror med cannabis överdrivs.

"Hjälp dem som får problem med drogen och erbjud ungdomar prevention. Men vuxna som röker marijuana då och då måste få göra det utan att jagas av polis. Jag gör det själv ibland, det stimulerar sexuallivet, tycker jag", sade Vincent van Quickenborne och fnissade.

Drugnews/mars 2003

Snarkas det i politiken...

Från sidan 1

Politikerna konstaterade bland annat att narkotikamissbruket ökar, att toleransen mot narkotika har blivit högre, att den narkotikarelaterade dödligheten är högre i Sverige än i andra europeiska länder...

Det sista uttalandet som baserats på statistiken från EMCDDA (EU:s drogobservatorium) väckte en upprörd kommentar från Katarina Cnattingius, FMN. Hon förklarade att EMCDDA:s rapporter är motsägelsefulla, statistiken samlas på olika sätt i olika länder och är inte jämförbar.

Riksdagsrepresentanter har visat sin vilja att arbeta aktivt i EU för att påverka och stödja den svenska restriktiva narkotikapolitiken. Frågan är om det finns kunskap och beredskap att verka på EU-scenen?

Vid en ny rundfråga om sprututbyte var det bara moderaternas Beatrice Ask som helt avfärdade Björn Fries förslag om att permanenta försöken i Malmö och Lund. "Vi kan inte acceptera det! Det finns ingen lämplig utvärdering. Beslutet ger fel signaler", sade hon.

Övriga politiker var positiva fast inte utan förbehåll. "Strikt regim" och "kontrollerande former" var bland de villkoren som partierna anser viktiga. Jan-Emanuel Johanssons (s) uttalande att "ansvariga socialdemokrater är försiktigt positiva till förslaget, men det som gör mig rädd är att många som jobbar mot narkotika och som jag respekterar tar avstånd från det" vann en applåd från publiken. "Det är en läskig utveckling av narkotikapolitiken", slutade han.

Hassela Solidaritet planerar att återkomma till debatten om ett år.

Konferens om alkohol- och narkotikasituationen i de Baltiska Staterna

NordAN (Nordic Alcohol and Drug Policy Network) tillsammans med Baltua Ainiiai inbjuder till en tredje nätverkskonferens på temat "Alkohol- och narkotikasituationen i de baltiska staterna" 16-18 maj.

Ytterligare information hittar du på adressen www.nordan.org/vilniusmeeting.htm

Blir det KRIS i Storbritannien?

Rapport från Storbritannien

På uppdrag av ECAD åkte Christer Karlsson (RIKSKRIS) till England för att träffa Cranstoun och andra organisationer som jobbar för att hjälpa före detta kriminellt belastade tillbaka in i samhället.

Cranstoun är en ideell organisation som har till huvuduppgift att hjälpa de som skadats av sitt missbruk och att hjälpa dem till ett värdigt liv. Organisationen driver 5 behandlingshem i London. Cranstoun har 350 anställda som arbetar på eller i direkt

Deras ålder är mellan 18 och 35 år, både tjejer och killar. Trots att man värnar om drogfriheten verkar man för att "de som behöver" får medicinsk assistans och rena sprutor, något som man kan tycka är motsägelsefullt.

Det finns 76 000 personer som sitter i fängelse eller har frivård i England. Det är den högsta siffran i Europa.

Enligt Christers åsikt är det svårt att hitta en gemensam policy för denna organisation. En del av Cranstouns medarbetare försöker som sagt hitta vägar att genom "harm reduction" få stopp på spridning av HIV och andra sjukdomar inom fängelsevärlden. De har gett upp inför vågen av narkotika inne på fängelserna. Det finns också många (speciellt från Skottland och London) som vill att KRIS ska komma till deras fängelser.

Studiebesöket till Cranstoun och möten med RAPT (Released Addict Prisoners Treatment) och en rad andra organisationer har lagt grunden för att få igång en förening som jobbar som KRIS gör i Storbritannien.

★ ECAD RAPPORT

anslutning till fängelser, av dessa är cirka 20 före detta kriminella narkomaner. Här arbetar man med kognitiv terapi varvat med studier och vardagssysslor. De flesta som arbetar här är psykologer eller har annan högre utbildning.

Cranstouns verksamhet är kostnadseffektiv. De har en tydlig rapportering och granskar allt de gör.

På Oak Lodge, ett av Cranstouns behandlingshem, finns det 14 platser och ett klart uttalat krav på drogfrihet. De flesta som är här missbrukade tidigare crack eller heroin.

Arbetet mot narkotika effektiviseras?

Analysenheten vid Tullverkets Huvudkontor och Narkotikaroteln vid Rikskriminalpolisen har tagit fram en rapport som vill inspirera till en diskussion kring en förnyad inriktning av de båda myndigheternas narkotikabekämpning.

De faktorer som ligger till grund för rapporten har tagits fram via intervjuer med personer som arbetar professionellt med narkotikaproblematiken.

Syftet med att ta fram en gemensam rapport har varit att skapa en bättre helhetsbild

av situationen inom området narkotikakriminalitet i Sverige samt förklara vilka möjligheter och begränsningar som finns för tull och polis att nå regeringens målsättning om ett narkotikafritt samhälle.

Rapporten "Effektivare arbete mot narkotika - vilka vägar leder till framgång?" finns på adressen www.tullverket.se/raw/documents/76866_stratrapppark2002ppen.pdf

Sweden United - klubbturné mot droger

Den 26 februari var det premiär för en rikstäckande klubbturné med ett budskap mot droger på Sturecompagniet i Stockholm. Klubbarrangörer och djs i samarbete står bakom Sweden United.

"En del människor är väldigt förvirrade för tillfället. Förmodligen har de gått vilse bland mediekåta dokusåpaskådisars utspel i "diskussionsprogram" i kommersiella tv-kanaler, medelålders copywriters sensationslystna artiklar i svenska dammodetidningar och vältummade exemplar av engelska klubbtidningars knarkguider... En del människor tror nämligen att klubbkulturen handlar om knark... Men det är så klart bara en ursäkt för idioter att slippa tänka själva. Klubbarna handlar om musik, människor och en busslast kärlek. Ingenting annat."

Sweden United är den svenska klubbscenens avståndstagande från droger

Nyheter, kalender, artiklar, bilder med mera på Sweden United:s hemsida

www.sweden-united.com!

Glöm inte besöka
Internetportalen
www.etnarkotikafrittgotland.nu
!!!

ECAD is Europe's leading organisation promoting a drug free Europe and representing millions of European citizens. Drug dealing and drug abuse cause enormous problems in Europe. Nations and their citizens are affected by the consequences of drug abuse. ECAD member cities work to develop initiatives and efforts against drug abuse supporting the United Nations Conventions which oppose legalisation and promote policies to eradicate drug abuse worldwide. Has your city joined ECAD?

European Cities Against Drugs
ECAD, Stadshuset
105 35 Stockholm, Sweden
Tel. +46-8-5082 93 62 Fax +46-8-5082 94 66
e-mail: ecad@ecad.net www.ecad.net

ECAD Regional office in Russia www.ecad.ru
zazulin@ecad.ru Phone +7-812-328 96 65

ECAD Regional office in Latvia
vilnis.kipens@kurzeme.rcc.lv
Phone +371-7037330 Fax +371-7037331